

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8755

гр. София, 12.11.2019 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в закрито заседание на 12.11.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **12659** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на П. Д. Г. и Г. Т. Г. от [населено място] срещу заповед № РЛС18-РД09-245/11.07.2018 г. на кмета на район „С.“, Столична община, както и във връзка с решение № 14804/04.11.2019 г. на Върховен административен съд /ВАС/, постановено по адм. дело № 1426/2019 г. В задължителното за настоящата съдебна инстанция решение № 14804/04.11.2019 г. на ВАС, постановено по адм. дело № 1426/2019 г., изрично е указано на съда при новото разглеждане на делото на първо място да се произнесе по направеното от жалбоподателите в съдебното производство по адм. дело № 7992/2018 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ искане в молби от 21.08.2018 г., 09.10.2018 г. и 22.10.2018 г. за предоставяне на правна помощ.

Настоящата съдебна инстанция намира молбите за предоставяне на правна помощ на жалбоподателите за неоснователни. Предоставянето на правната помощ е регламентирано в Закона за правната помощ, като видовете правна помощ са регламентираны в чл. 21 от Закона за правната помощ. С оглед искането, съдържащо се в молбите, както и с оглед на осъществяваните процесуални действия по делото молбата за правна помощ се определя като такава за осъществяване на процесуално представителство /чл. 21, т. 3 от Закона за правна помощ/. От представените по адм. дело № 7992/2018 г. по описа на АССГ писмени доказателства се установява, че жалбоподателите отговарят на условията за предоставяне на правна помощ по чл. 22, ал. 1 от Закона за правната помощ. В процесния случай обаче е налице предпоставката за непредоставянето на правната помощ по чл. 24, т. 1 от Закона за правната помощ, съгласно който правна помощ по чл. 21, т. 1, т. 2 и т. 3 не се предоставя когато предоставянето на правна помощ не е оправдано от гледна точка на ползата, която тя би донесла на лицето, кандидатстващо за правна помощ. Това е така, тъй като настоящият съдебен състав при разглеждане на жалбата е задължен служебно да извърши проверка на законосъобразността на обжалваната заповед, без да е ограничен

от изложените в жалбата конкретни оплаквания. Изрично в разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК е предвидено, че съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК. Поради това участието на адвокат в това производство не е наложително и неучастието на такъв не би накърнило интересите на жалбоподателите, доколкото те са охранени от задължението на съда да извърши служебна проверка на обжалваната заповед. Наред с това законът не е предвидил задължително участието на адвокат в това производство.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 24, т. 1 от Закона за правната помощ съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбите на П. Д. Г. и Г. Т. Г. за предоставяне на правна помощ в съдебното производство по оспорване на заповед № РЛС18-РД09-245/11.07.2018 г. на кмета на район „С.“, Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба в 7-дневен срок от съобщаването пред Върховен административен съд.

На основание чл. 138 от АПК препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: